

”Det självutlämnande tonfallet är härligt befriande. Här finns både humor, allvar och vilja till förändring.”

## VISOR

Maud Lindström, Strategi för kärlekskritiker. Troglodyt Production. Sahaj Unlimited, Elastic House.

Egentligen är de omöjliga att ställa bredvid varandra, **Maud Lindströms** *Strategivisor för kärlekskritiker* och **Sahaj Unlimiteds** skiva med indisk byamusik. Och ändå får jag lust att göra det. På något plan talar de till samma skikt i mig.

Maud Lindström gör härligt fräckt och välformulerat upp med den mansdominerade vistraditionen i Sverige. En av låtarna på skivan säger det rent ut ”*Som en*



*Sankta Lucia på fotot vid din säng/står en kvinna på stranden vid Sjösala äng/Hon är Frida, Sabina, Cecilia, Rosmarie/Hon är allt man vill vara men aldrig kan bli*”. Det låter sjuttioal om den här ”kärlekskritiska, bisexuella, feministiska vissångerskan”, som hon själv kallar sig, och det retar en del kritiker. Mig passar det utmärkt.

På sin hemsida skriver Maud Lindström om *Vacker vid vatten* dagen efter att skivan släppts: ”Den är kanske främst en berättelse om en relationsintriig mellan mannen, hinnan och madonnan, men också ett generellt angrepp mot den manliga normen inom vistraditionen, och ett personligt mot de flesta manliga vissångares dåliga vana att skriva kvinnoförnedrande och sexistiska visor”.

Det är allvar, alltså.

### Skitful och kåt

Lite längre ner i texten blir hon konkret och arg. Hon vägrar på alla kvinnors vägnar att definieras av hur hon ser ut. ”Vi vill skriva visor om hur det verkligen var när vi dansade med Fredrik Åkare: vi rodnade nämligen av ilska, inte av blygsel, och vi slog bort hans tafsande händer och gav honom en saftig smäll på käften!”

I vixtexterna blir uttrycken saftiga och talande: ”*Jag är naken och svettig och skitful och kåt/Nu är Sjösala äng både fuktig och våt/Hennes*

*klänning på fotot är vit som en snö/När du kommer djupt i mig vill jag bara dö*.”

Härlig är låten om Fröken Normal, där den välpolerade ytfasaden döljer en existentiell och elak kris. ”*Så vad gör man med sitt huvud när det fylls utav en röst/som orsakar så svåra samvetskväl?/Hur tar man död på något som är rotat i en själv?/Hur tar man död på Fröken Normal?*”

Den frågan lär nog vara evig för de flesta kvinnor. Trots uppkäftighet och tuffa attityder. Då känns det skönt med en Maud Lindström som vrider verklighetsbilden åt kvinnohåll. Skönt därför att hon låter så häftigt uppriktig. Rösten är rak och okonstlad, Musiken rör sig från vispoprock till jazzsväng och kompan-de båndet bjuder på friska kommentarer på allt från elgitarr och Hammondorgel till munspel, trumpet, trombon, gitarr, fiol och mandolin. Ibland blir slutspelen som engagerande råa vrål. Som i *Ersättbar*.

Det självutlämnande tonfallet är härligt befriande. Här finns både humor, allvar och vilja till förändring.

### Rytmask andlighet

Vilja till förändring förenar också musikerna i Sahaj Unlimited. De är alla uppslukade av intresse för



indisk musik och de utövar aktivt Sahaja Yoga-meditation. Med är filmmusiktonsättaren **T u o m a s**

**Kantelininen**, rasmusbasisten **Eero Heinonen**, etnomusiker **Kiureli Sammallahti**, **Carl-Johan Häggman**, **Lauri Salokoski** och många till.

Musiken bygger på andlig indisk musik, bhajani och qawwali, på indisk populärmusik och filmschlagers. Instrumentariet är en fantastisk blandning av indiska och västerländska instrument, som de finska musikerna trakterar med uppbar lust och glädje. Det låter helt enkelt uryckligt, rytmiskt medryckande, nästan extatiskt om de här musikerna.

Så vad har deras musiceran-

de med Maud Lindströms bittra utgjutelser att göra. Ingenting. Utom det årliga tonfallet. Och engagemang. Två sätt att handskas med våra kärlekslösa stereotyper. (Intäkterna från Sahaj Unlimited används för att stödka hemlösa barn och ä Nirmal Prem Center For te Women.)

**LENA VON BONSDORFF**  
lena.von.bonsdorff@hbl.fi